דמר סבר יחסרון מבפנים שמיה חסרון ומר

סבר ילא שמיה חסרון לא דכולי עלמא חסרון

מבפנים לא שמיה חסרון והכא בהא קמיפלגי

מר סבר סמפונא נקט ואתאי ומר סבר נקובי

נקיב ואתאי ההיא מחטא דאשתכח בחיתוכא

דריאה אייתוה לקמיה דרבי אמי סבר

לאכשורה איתיביה רבי ירמיה ואיתימא רבי

זריקא יהריאה שניקבה או שחסרה מאי חסרה

אילימא מבחוץ היינו ניקבה אלא לאו מבפנים

וש"מ חסרון מבפנים שמיה חסרון הדר

שדרוה לקמיה דרבי יצחק נפחא סבר

לאכשורה איתיביה רבי ירמיה ואיתימא ר'

זריקה הריאה שניקבה או שחסרה מאי חסרה

אילימא מבחוץ היינו ניקבה אלא לאו מבפנים

ל) [עיין ערוך ערך טנר מה שפי' בשם הלכות גדולות],

ב) ובכורות לט.ז, ג) ולעיל

מו:ו. ד) ולעיל מב. מו:

גיטין סט.], ד) [חולין

ע"ש היטב, ו) ועיין תום׳ ע ש טיעל, ז) נעיין מוסי ב"צ קל: ד"ה שהרין, ז) [לקמן נ: ושם נסמן], מ) צ"ל כנודים [ברש"י שבר"יף הגירמא ככדים],

ט) ולסמפון רש"ש],

רנשבורג

נו. עו.ן ב"ב קל:

נר מצוה

קם א מיי' פ"ז מהלכות שחיטה הלכה י

טוש"ע יו"ד סימן לו סעיף :6 קי ב מיי׳ שם הלכה יד סמג עשין סג טוש"ע יו"ד סי' לו סעיף טו: קיא ג מיי שם הלכה ג :ו טוש"ע שם סעיף קיב ד מיי פייו מהלי שחיטה הלכה יג

טוש"ע יו"ד סימן מו סעיף קיג ה מיי פ"ז מהלי שחיטה הלכה יד סמג עשון סג טוש"ע יו"ד סיי לו סעיף יו: קיד ו מייי פייו מהלי שחיטה הלכה ח

סימן מא סעיף ו: כמו ז מיי׳ שם טוש״ע שם פעיף ז: שם פעיף ז: קמו ח מיי שם הלכה ע נוש"ע שם סעיף ו:

רבינו גרשום דגילדאי שמתקנין עורות . ומוכרין: בשוקא דרבנן. שוקא דרבנן מזבנין חפצייהו: כנדי כנדי. כלומר חזנהו לריאה דקיימי צמחים ככדים על הריאה: טינרי טינרי. כלומר ^{f)} כצורים קשין הבועי על הריאה: מחט שנמצאת בריאה. בתוך הריאה נקובי נקיב ועייל כלומר מבחוץ ניקבה ועייל: בחיתוכה דריאה. כלומר הריאה נחתכה ולא ובאותה חתיכה נמצאת המחט: והא רבנן מכשירי. כלומר ר' יוחנן ור' אלעזר ור' חנינא מכשירי. אמר להן הן מכשירין שיודעין מאי זה טעם [הכשירו] כלומר שראו הריאה כולה ודאי שלא ניקבה מבחוץ אנו מאי זה טעם נכשיר כלומר שאין . לפויוו אלא חחיכה אחח ניקבה כשרה דלא ניקבה . מבחוץ: והא אמר רב ראם ניקבה טרפה אע"ג י דלא ניקבה מבחוץ כי איתמר דרב נחמן לחבריה איתמר דרב נחמן איתמר כלומר סימפון שניקב לחברו דליכא מידי דמגין וסתים אבל אי לא נקב סימפון לחברו אלא סימפון גרידא אינקיב וריאה סותמו כשרה דחיסרון מבפנים לא שמיה . חיסרון. והא אמר רב יוסף היסוק. הוא אמו דב יוסך בר מניומי האי הדורא דכנתא דאינקיב לחברו רשרה כלומר ואמאי אמרח סימפונא שניקב לחברו טרפה והא הדרא דכנתא כלומר הדקין שבהדרא דכנתא דניקב חד בצד חברו כשרה דאמרינן חברו מוחמו הרא ומי וימא סימפונא דאינקב לחבריה כשירה. אתיוה לקמיה דרבנז טרופאי לר' מני בר . פטיש ור׳ שמעון בן לקיש ור׳ שמואל בן אליקים: . בחיתוכא דכבדא כלומר אשי בבישרא נמי קא טריף

מר כלומר אי אישתכח בבישרא נמי קא טריף מר

שדרה לקמיה דרבי יצחק נפחא. לא מפני שקבל לקושיתם כדפירש בקונטרס דלעיל שנינו דלא לריכא אלא לר"ש אלא משום דדלמא אי הוה ריאה קמן הוה מינקבה ואע"פ שרבי אמי

הקשה לעיל קושיא זו לעולא ממתניתין דהריאה שניקבה או שחסרה קיבל תירוצו של עולה ויש ספרים דגרסי לעיל איתיביה רבי אחא דגלדאי ואמרי לה בשוקא דרבנן חזי הנך לעולה: דלמא אי הוה ריאה דקיימן כנדי כנדי "ולא אמר להו ולא מידי קמן הוה מנקבה. לא משום דדרך רבי אמי ורבי אסי הוו חלפי בשוקא דמבריא הוושט מינקיב ואתאי דא״כ אמאי חזי הגך דקיימי שמינרי מינרי ולא אמרי להו מכשר בסמוך בחתיכה דכבדה אלה ולא מידי: אתמר מחט שנמצאת בריאה רבי בעי למימר דרך הסמפונות יצא יוחנן ורבי אלעזר ורבי חנינא מכשרי רבי ונכנס בריחה מבחוץ: אי קופא שמעון בן לקיש ורבי מני בר פטיש ורבי לגיו אי קופא לבר. אין לפרש כשהמחט שמעון בן אליקים מרפי לימא בהא קמיפלגי

מקלתה חוץ לכבד ומקלתה בתוכו אבל כולו בתוך הכבד כשרה בכל ענין דסמפונא נקיט ואתא דא״כ מאי פריך ממחט שנמלא בעובי בית הכוסות דעל כרחך התם כשהוא בתוך בית הכוסות איירי דאי בחלל הגוף היכי קאמר מלד אחד שלא ניקבה אלא עור אחד כשרה הא ודאי דרך הוושט

אונקיב ואתא אלא אי קופא לגיו לנד סמפון של כבד קאמר ואפילו כולה בתוך הכבד ונראה דדוקא גבי כבד יש חילוק בין קופא לגיו לקופא לבר אבל בריאה כשרה בכל ענין דקרובה לקנה וסמפונא דריאה יש לה ריוח וחלל גדול וכן אם נמלאת בתוך הקורקבן כשר שדרך הוושט בא מחט עם המאכל שהקורקבן תלוי בוושט: 336

וש"מ חסרון מבפנים שמיה חסרון הדר שדרוה לקמיה 🕫 דר' אמי יומרפה אמרי ליה והא רבנן מכשרי אמר להן הן הכשירו שיודעים מאיזה מעם הכשירו אגן מאיזה מעם נכשיר דלמא אי הוה ריאה קמן מינקבה מעמא דליתא הא איתא ולא מינקבה כשרה והאמר רב נחמן האי סמפונא דריאה דאינקיב מרפה יההוא לחבירו אתמר והאמר רב נחמן יהאי הדורא דכנתא דאינקיב להדי חבריה מגין עליה אמר רב אשי מרפות קא מדמי להדדי יאין אומרין במרפות זו דומה לזו ישהרי חותכה מכאן ומתה חותכה מכאן וחיה ההיא מחטא דאישתכח בסמפונא רבה דריאה אתיוה לקמיה דרבגן מרופאי לא אמרו בה לא איסור ולא היתר היתר לא אמרי בה כשמעתייהו איסור נמי לא אמרי בה "כיון דבסמפונא רבה אישתכח אימא סמפונא נקט ואתאי ההיא מחטא דאישתכח בחתיכה דכבדא סבר מר בריה דרב יוסף למיטרפה אמר ליה רב אשי אילו אשתכח בבשרא כה"ג הוה מריף מר אלא אמר רב אשי יחזינא אי קופא פ לבר נקובי נקיב ואתאי אי קופא לגיו יסמפונא נקט ואתאי חוה"מ באלימתא אבל קטינתא לא שנא קופא לגיו לא שנא קופא לבר נקובי נקיב ואתאי ומאי שנא ״ממחם שנמצאת

נקובה ותדע דמשום הך ספיקא הדר בעובי ביה דהא כי הדר אהדרוה קמיה טרפה מהאי טעמא: והא רבנן. דלעיל מכשרי רבי יוחנן ורבי אלעור ור' חנינא: שיודעין מאיוה טעם **הכשירו**. שהרי באת כל הריאה לפניהם וראוה שלמה הלכך על כרחיך דרך הקנה נכנסה: דלמא. הוה נקובה שרוב הנכנסין דרך הוושט נכנסין ואי בוושט נכנס ודאי ניקבה: הא איתא. לריאה ולא ניקבה: **כשרה**. ומשום טעמא דבסמפונא נקט ועל. ונהי נמי דדרך הסימפון בא הרי לא בסמפונות נמצאת ועל כרחך ניקבה הסמפון ויצאה לבשר הריאה ואמר רב נחמן האי סמפונא דאינקיב טרפה: **לחבירו אסמר.** אצל פיצול כשמתפצל מחבירו ניקב אצל דופן של חבירו דכיון דדופן חבירו קשה הוא דייר״ש בלע״ז עומד ¤כנגדו ואינו סותם הנקב ולא מגין עליה אבל ניקב לאחר פיצולו ברחוק בשר הריאה שהוא רך נכנס לנקב ומגין עליו והא לא אמרינן דילמא אינקיב לחבריה דאחווקי ריעותא לא מחוקינן אי לא איתחווק כגון היכא דליתא לריאה קמן דע"כ חוקה היא זו שרוב הנבלעין אין נבלעין אלא דרך הוושט ומשם לא ינתה בתוך הריאה בלא נקיבת דקין וריאה: כנסא. אנטרי"ל בלע"ז חלב טהור: הדורא דכנסא. דקין הסובבין אותו סביב כעגולה: דאינקיב לחבריה. שניקב באותו לד שבינו לחברו שלא ניקב חילון שבכולן: שהרי חוסכה מכאן ומתה וחוסכה מכאן וחיה. נחתך בשר רגלים למעלה מצומת הגידין ולא נשבר העצם כשרה נחתכה למטה במקום צומת הגידין אע״פ שנמוך מכאן טרפה כדאמרינן לקמן [עו.] וכן שניטל לומת הגידין בפ' בהמה המקשה (לקמן דף עו.) ואע"פ שלא נחתך העלם: **רבנן טרופאי**. הנך רבנן דלעיל רבי מני וריש לקיש ורבי שמעון דטרפי למחט שנמנאת בריאה: כשמעתייהו. דמחזקי ריעותא מספיקא דחיישיגן שמא דרך הוושט נכנסה תחלה וניקבה כרס או דקין וילתה: כיון דבסמפונא רבה אישחכת. מי מכוונה לאותו סמפון אם דרך וושט נכנסה הלכך דברים ניכרים על כרחנו דבסמפונא נקט ועל דרך הקנה ובא לסמפונות^ש הריאה: **הוה טריף מר.** בתמיה. כלומר וכי נקובת הכבד טרפה הוא: אי קו**פא לגיו.** אם ראשה העב שהיא נקובה בו נחבא בתוך הכבד וחודה שקורין פונט״ה יולא לתוך חלל הבהמה ודאי סמפונא נקט ואח״כ ניקב חודה את הסמפון ויצא לכבד וממנו לחוץ ואי קופא לבר לחלל הבהמה ופיה לחוך הכבד ודאי דרך הוושט נכנסה תחלה וניקבה הדקין ויצחה ונכנס פיה לכבד: באנימסא. מחט עבה שאינה יכולה לנקב דרך קופא שלה אבל בקטינתא כגון מחטין שלנו שמנקבין בשר אפילו דרך קופא שלהן:

דגלדאי. רלענין: כנדי כנדי. למחין גדולים ח׳ כבדים בריאה: טינרי. למחים גדולים מכנדי וכבר הוקשו כסלע ואלו הן אותן המלוין בבהמות שלנו בריאה ואין מראיהן דומה לריאה אלא דומין כמראה מוגלא ולאו היינו אטום בריאה [מו:] דאטום אין שם למח ואינו משתנה מן הריאה אלא שאין עולה בנפיחה: מחט שנמלחת בריחה. ואין הריאה

נקובה מבחוץ ואין הרוח יולא ממנה:

חסרון מבפנים. שהברזל אוכל הבשר

סביבותיו כששוהה שם ומחסרו: ה"ג

לה דכולי עלמה לה שמיה הסרון.

לא ניקב ואע"פ שאין דרך הקנה

לבלוע אפ״ה הואיל דאיתא לריאה

קמן ולא חזינן דאינקבא ע"כ סמפונא

נקט ועל וריעותה דלה חזינן לה

מחזקינן: נקובי נקיב. דרך הוושט

בא ונכנס שאין דרך הקנה לבלוע

ונקבה את הדקין וילאה ונקבה את

קרום הריאה ונכנס לתוכה: והלכתא

כהנך רבנן דמכשרי דהא רבי יוחנן

וריש לקיש הלכה כרבי יוחנן ועוד

דקם ליה בשיטתייהו רבי אמי ורב

אשי דאמרי לקמן אי קופא לגיו

סמפונה נקט והחה הלמה עבידה

קנה שיכנס לתוכו מחט ולא מחזקינן

איסורא הואיל ואין נקב ניכר בו

ודוקא כי אתא כולה ריאה לקמן אבל

נחתכה קודם שבא לפנינו חיישינן

דלמא אי הוה ריאה קמן הוה נקובה והכי פסק רבי אמי לקמן בשמעתין:

בחיתוכה. לאחר שנחתכה נמלאת

באחד החתיכות: סבר לאכשורה.

דקסבר סמפונא נקט וחסרון מבפנים

לא שמיה חסרון: שדרה קמיה דרבי

ילחק. ולח משום הך קושיח דהח

איכא לשנוייה כדשנינן לעיל (מו:)

לעולם מבחוץ ולרבי שמעון אינטריך

אלא משום דנחתכה הריאה לא סמך

אגמריה למימר סמפונא נקט ועל

דדלמא אי הוה ריאה לקמן הואי

דהא הכי אוקימנא לעיל [שם] דאכשרי הגהות מהר"ב ריאה שנשפכה כקיתון ועוד אי גרסי׳ דכ"ע שמיה חסרון אי נמי סמפונא א] תד"ה אי וכו' נקיב ואמא אלא אי. נ"ב יש נקט ואתא כדמפרש מ"מ כיון שנמלא כאן חסרון הניכר ברא"ש ובב"י סי" בבשר הריחה חי חפשר בלח חסרון כדפרי': סמפונה נקט והחה. ודכ"מ מ"ו מה"ם הל"ח דרך החנה נכנס ובא בסמפונות ומן ושם תמנא מה שחסר והיש"ש סי׳ מו מקיים לשון הסמפונות לבשר ומ"מ קרום החילון

לעזי רש"י

החום׳ שלחנינו

.[ריידי"ש] קשה, נוקשה. אנטרי"ל [אינטריי"ל]. שומן מעיים. פונט"ה [פוינט"א]. חוד.

מוסף רש"י

. היינו ניקבה. שאי אפשר לחסרה שלה ינקב הקרום (לעיל מז:). אין אומרין בטרפות זו דומה לזו. כנזו. ללמד טרפות הכבד מן הריאה כדאמרינן (עי' לקמן קיא.) וחילופא בכבדא, שאין חיות האינרים שוה ב"ב קל:). שהרי מכאן ומתה. סימנין או גיד נוארה ומתה, חתוך כל כתפיה ומיה (לקמן נה:). אי קופא לבר. מי מוזן המחט מוחזר כלפי הכרס וחודו נעוך בכבד, אמרינן זה המחט ונקב את בני מעים וטכיפה (הפרדת נותי קמד). אי קופא לגיו. שאוון המחט מוחזר כלפי הראש וחודו כלפי חלל, אמרינן דרך סימפון נכנסת בכבד ולא ניקבה כלום וכשרה מחוח.

שימה מקובצת

הדר שדרוה לקמיה . דר׳ יצחק נפחא: **כו** אמר לגאו סמפונא נקט ואתאי ואי קופא לבר נקובי נקיב עומד בעצמו ואינו [ג סותם הנקב ולא מגיז עליה :ברחוק בשר הריאה

בתמיה. אלא אמר רב אשי חזינן אי קופיה לגאו כו׳ קופיה זו אחוריה של מחט כלומר